

- *Sanningen om klimatkrisen tycks vara näst intill outhärdlig för oss att ta in. Samtidigt är hopplöshet inget värdigt alternativ. Under en predikan i Katarina kyrka sa prästen Camilla Lif några ord som stannat kvar: Jag vägrar bosätta mig i insikten att det är mörka tider nu ... Att känna hopp är en fråga om disciplin. Det måste övas med intention och uthållighet.*

- *Hopp och förtvivlan kan existera sida vid sida. Kanske kommer jag inte att få uppleva en avgörande vändpunkt under min livstid, men det finns en oändligt lång, osynlig linje som förbinder människor i generationer före och efter oss i kampen för frihet, demokrati och hållbara förutsättningar för allt levande på vår planet. Trots allt vill en majoritet av svenska väljare se en mer ambitiös klimatpolitik. Det inger hopp.*

I sitt Vinterprat på Nyårsdagen talade Camilla Lif utförligare om hoppet.

En nattsvart söndagsintervju sätter andarna i rörelse

I samma veva intervjuar journalisten *Martin Wicklin* författaren *Gun-Britt Sundström* i Sveriges Radio och det får ringar på vattnet. Rakt och osentimentalt berättar hon om sin klimatångest och sin bråddjupa oro för framtiden. Avtrubbningsen och den politiska handlingsförlamningen gör henne förtvivlad. Hon vet att vi skulle kunna göra en skillnad, men hon tror inte längre att vi kommer att göra det.

Martin Wicklin och Gun-Britt Sundström.

Mot slutet vrider sig den rutinerade journalisten som en mask och förblir tyst en stund. *Men Gun-Britt, menar du att vi ska avsluta intervjun så här mörkt – utan minsta hopp?* Hon vill inte förneka den verklighet hon ser och vägrar leverera ett hopp, utan erkänner: *Jag är fullständigt, fullständigt hjälplös!*

För mig som teolog med erfarenheter från behandlingsarbete är hennes brutalt ärliga svar det viktigaste som sägs i intervjun. Hon är en modig föregångare och vägvisare för oss andra. Det är när flykten från verkligheten upphör och förnekelsens pansar brister som hoppets port blir synlig. Eller som *Bill Wilson*, Anonyma Alkoholisters grundare, uttryckte det: *Tänk att det ska bli så mörkt – före gryningen!*

(vi återkommer till Gun-Britt Sundström i en senare krönika)